

MIERA DRAUDZES VĒSTIS

OTAVAS LATVIEŠU EV.-LUT. MIERA DRAUDZES
PERIODISKS IZDEVUMS

Nr. 3 (ISSN 1193-1825)

2025. gada jūlijs – septembris

73. gada gājums

VASARĀ IEEJOT

Mēs sekojam saules ceļam un katru gadu nepacietīgi gaidām uz vasaru. Bet aiz saulgriežiem dienas iet mazumā. Bet vai jūs apzināties, ka vasaras pilnbrieda ceļš ir ceļš uz aizvien īsākām dienām? Viss, kas strauji plauka pavasarī īsu brīdi, vēlāk uzziedēja vasaras sākumā, tas drīz vairs nebūs, ienāksies gan sēklas un augļi, bet dienas būs aizvien īsākas.

Te ir liela līdzība ar cilvēka dzīvi. Mēs varam sava darba augļus baudīt, bet dienu vairs nav nemaz tik daudz palikušas. Jēzus arī atgādina, ka kādreiz ir viens, kas sēj un cits, kas plauj.

Šogad gada pirmajā pusē mēs piepeši pazeidējam divus neparastus latviešu mācītājus, vispirms - mūsu Otavas ilggadējo mācītāju prāvestu Māri Ķirsonu un maija sākumā viņa agrās Atmodas laika draugu - prāv. emeritus Modri Plāti. Viņi abi bija savā veidā mūsu tautas brīvības atgūšanas iedvesmotāji, kas viens otru atbalstīja un stiprināja. Esmu diezgan droša, ka biju ar draugiem lieciniece Sv. Annas draudzē Kuldīgā, kad Ķirsons pirmoreiz viesojas Kuldīgā pie Plātes.

Man bija privilēģija pazīt personīgi abus divās dažādās pasaulēs vairāku gadu desmitu laikā, un es varu apliecināt, ko pati piedzīvoju Kuldīgā un ko man Rietumu latvieši vēlāk ir stāstījuši, ka viņi abi paralēli bija no latviešu luterāņu baznīcas mācītāju vidus paši ietekmīgākie latviešu tautas un jaunatnes iedvesmotāji un arī agrās Atmodas pavasara vēstneši.

Neilgi pēc Māra aiziešanas mūžībā Otavā man bija iespēja DV sarīkojumā noskatīties filmu "Valiant", kur Māris, Trimdas latviešu patriotisko jauniešu lielais iedvesmotājs, stāsta par Modri un citu notikumu starpā piemin, ka viņš bija atbildējis amerikāņu kongresmenim, ka jāaicina Modris Plāte kā viens no disidentiem satikt prezidentu Reiganu Maskavā. Latvijā mani toreizējie baznīcas aprindu draugi par to bija ļoti lielā sajūsmā un saredzēja kā Dieva zīmi, ka mēs esam patiesības pusē, un protams, bezgalīgi lepojās, ka mums ir tāds mācītājs.

Jā, viņu abu dzīves pavasaru gadi iekrita laikā, kad vajadzēja drosmīgi sēt. Viņi mācēja savienot Dieva vārdu ar Latvijas nacionālās pašnoteikšanās ideju un tieši un netieši bija līdzdalīgi visās politiskajās pārmaiņās. Visu Latvijas Neatkarības atjaunošanas piemiņas dienu un svētku notikumos, ko atzīmējam maijā un augustā, ir tik daudz viņu abu sētā atbalsis. Es samērā bieži draugu un paziņu vidū gan Latvijā, gan šaipus okeāna esmu dzirdējusi: es esmu Baznīcā tikai tāpēc, ka mani kādreiz Dievs ir uzrunājis caur mācītāju Ķirsonu vai Plāti. Un to esmu dzirdējusi arī pie mums - Otavā.

Vasara atnāk ik gadus daudzas reizes mūsu dzīves laikā un briedina iesēto. Dienas paliks īsākas, un nebūs vairs laika. Būs tas, ko būsīm paguvuši iesēt. Bet dzīves lielā sēja ir tikai viena. Atminēsim vienmēr tos, kas sēja Dieva vārdu mūsu tautai grūtos un nesaprotamos laikos un aicināja palikt patiesības pusē. Mums visapkārt ir sēklas, augļi un augļu augļi no viņu drosmīgās sējas. Arī mēs katrs savā veidā esam kā daļa no šiem augļiem. Laikos, kad pasaule ir kļuvusi grūti saprotama, sarežģīta un bīstama, atceramies - mūsu uzdevums ir vienkāršs, ne vairāk, bet ne arī mazāk - palikt Dieva patiesības pusē!

Mācītāja Indra Skuja- Grīse

DRAUDZES VALDES ZĪNOJUMI

Novēlam daudz baltu dieniņu visiem, kam dzimšanas dienas jūlijā, augustā un septembrī. It sevišķi silti sveicieni Dainai Braunai un Vitālijam Būcēnam viņu lielajās jubilejās.

Pavasaris atnesa siltu un saulainu laiku, kas ļāva veikt vairākus vajadzīgus darbus baznīcas ēkas un mācītājas mājas uzlabošanai: baznīcas lejas zāle ir izkrāsota; notekas caurules ap baznīcas jumtu ir salabotas; baznīcas ēkas priekša un jumta sānu malas nokrāsotas; mācītājas mājas verandas metāla stabi ir nostiprināti. Lielākie darbi izriet no pilnsapulces lēmuma. Šovasar plānots salabot arī nama galvenās ieejas trepju segumu. Liels paldies visiem, kas uzņēmās atrast meistarus un koordinēt darbu veikšanu!

Paldies visām čaklajām rokām, kas turpina ikdienas rūpes par namu – Spodrību dienās un ārpus tām, kā arī meklē risinājumus dažādiem saimnieciskiem jautājumiem. Tostarp, paļaujoties, ka grauzēju klātbūtnes novēršanas dienesta pakalpojumi ļaus rast ilgtermiņa risinājumu.

Latvijas Nacionālo bruņoto spēku komandieris ģenerālmajors Kaspars Pudāns dāvināja Latvijas šokolādes un balzamu

Pavasaris bijis sarīkojumiem bagāts kā draudzes, tā sabiedrības kalendārā. Tā 4. aprīlī sirsnīgi sveicām Otavas Senioru klubu tā 40 gadu pastāvēšanas svētkos, 5. aprīlī namā notika danču vakars, 6. aprīlī mūsu vidū sveicām Latvijas Nacionālo bruņoto spēku komandieri ģenerālmajoru Kasparu Pudānu, 12. aprīlī namā notika LNAK Padomes sesija un 11. maijā tikāmies ar alpīnistu, uzņēmēju un lielu Ukrainas atbalstītāju Juri Ulmani.

Paldies māc. Indrai par Pūpolsvētdienas vakara svētbrīdi, Lielās piektdienas, Lieldienu un pārējo dievkalpojuma izkārtotānu. Ar aprīli noslēdzās Vakara meditācijas Zoom tikšanās platformā, tās ceram no jauna iesākt rudens tumšajos mēnešos.

Liels, liels paldies visiem čaklajiem strādniekiem, kas 26. aprīlī piedalījās Lielajā pavasara talkā. Daudz darbu tika paveikts, jo darāmā saraksts allaž ir garš. Īpaši pateicamies un suminām palīgus no organizācijām un tautiešu grupām, kas izmanto namu – paldies par Jūsu darbu un atbalstu talkā. Plānots, ka **rudens lielo talku** noturēsim **4. oktobrī**.

Lielās talkas diena - 26.aprīlis - bija nozīmīgs datums **Latvijas vēstniecībai Kanādā – šai dienā apritēja 30 darba gadi kopš vēstniecības atvēršanas Otavā**. Cauri gadu desmitiem draudzei ar vēstniecību ir bijusi ļoti laba sadarbība un priecājamies, ka mums bija iespēja šo gadadienu arī kopā atzīmēt - ar glāzi vīna un gardu medus torti.

Mūsu draudzes 75 gadu jubilejas svētki, ko svinējām 3. maijā, noritēja sirsnīgā un draudzīgā gaisotnē. Jaunā LELBP arhibīskapa Kārļa Žola un prāvesta Dāvja Kaņepa klātbūtne deva īpašu svinīgumu dievkalpojumam. Liels paldies māc. Anitai Gaidei un prāv. Ivaram Gaidem, Vijai Kluchert un Monreālas un Otavas jauktā kora "Atbalss" Otavas dalībniekiem par dievkalpojuma muzikālās daļas kuplīnāšanu! Paldies māc. Silvija Zalts-Sīpoliņai un Ģirtam Sīpoliņam par draudzes lūgšanu latviešu un angļu valodā. Paldies lajiem par svēto rakstu lasījumiem un māc. Indrai par ieguldīto darbu svētku dievkalpojuma plānojumā, koordinēšanā un vadīšanā. Liels paldies draudzes dāmām Vitas Mazpoles vadībā par garšīgo ēdienu klāstu un Uģim Lāmam par foto izrādes sagatavošanu. Par draudzes jubileju lasiet plašāk šajās MDV.

Lietotu mantu tirdziņš, kas noritēja **10. un 17. maijā** ienesa labu summu Dāmu komitejas kasē. Paldies visiem darbiniekiem un palīgiem par lielo darbu! Par tirdziņa norisi lasiet tālāk šajās MDV.

Latvijas sēru dienā – Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienā 14. jūnijā - pirmo reizi Otavā notika piemiņas sarīkojums pie Komunisma upuru piemiņas memoriāla – “*Memorial to the Victims of Communism – Canada, a Land of Refuge*”. To rīkoja Baltijas valstu vēstniecības. Uzmanas teica memoriāla būvniecības iniciatora nevalstiskās organizācijas “*Tribute to Liberty*” vadītājs Ludviks Klimkovskis, Igaunijas, Lietuvas vēstnieki Kanādā un Latvijas vēstnieks Kaspars Ozoliņš un baltiešu organizāciju pārstāvji, to starpā LNAK priekšsēdis Fritz Traugott Kristbergs. Māc. Indra teica vienojošo lūgšanu – paldies! Pasākumu vadīja Ēriks Kārklīšs.

Jūnijā pulcējāmies Vasarsvētku dievkalpojumā 8. jūnijā, kam sekoja Bībeles stunda par Svēto garu, un Līgo dienas priekšvakarā sanācām uz Vakara svētbrīdi, kam sekoja omulīga pasēdēšana pie cienasta un Jāņu godināšana!

Paldies visiem, kas rūpējas par dievkalpojumu norisi - pērminderiem un muzikālā pavadījuma sniedzējām un Dāmu komitejai par allaž gardu kafijas galdu.

Vasarā vēlam visiem uzņemt saules enerģiju un ziedošo dārzu spēku, ko nest līdzī tumšākajā gada laikā. Arī vasarā turpināsim tikties divreiz mēnesī – tā jūlijā uz dievkalpojumiem namā 6. un 20. jūlijā, un kā ierasts augusta mēnesī – sanāksim uz **Kapu svētkiem 10. augustā** un jau nedēļu vēlāk – **17. augustā uz brīvdabas svētbrīdi un pikniku Vitas un Jāņa Mazpoļu mājas dārzā**. Septembra kalendāru papildina **Rudens lietoto mantu tirdziņš 13. un 20. septembrī** – skatiet sludinājumus un pilnu kalendāru nākamajiem trīs mēnešiem.

Kā izriet no marta pilnsapulces lēmumiem, Valde turpina darbu pie nākotnes darbības plānošanas – pēctecības jautājuma (*succession planning*). Plānojam **oktobra beigās** rīkot tikšanos ar visu Otavas latviešu sabiedrību, organizācijām. Tikšanās datums tiks izsludināts agrā rudenī.

Draudzes valde vēl visiem svētītu vasaru!

Solvita Rakitko un Sarma Svilane

NIAGĀRAS VĒJOS

Paldies draudzei par atbalstu un LELBAi par doto iespēju piedalīties garīdznieku retrītā. Paldies Kanādas apgabala prāvestam par organizēšanu. Marta beigās bija iespēja kopā ar mūsu Silviu doties uz *Mount Carmel* klosteri Niagārā, ON. Klosteris joprojām darbojas, taču tur dzīvo tikai nedaudz brāļu, ēkas un zemi ar skatu uz vienu no pasaules brīnumiem esot iekārojuši daudzi pircēji, taču klosteris ir līdz šim spējis un cer izdzīvot turpmāk, izīrējot telpas retrītiem. Klosterī ir arī mazs veikaliņš, kur mūki tirgo vietējo vīnu un pieejamas visvisādas interesantas katoļu reliģiskās un spirituālas preces - jaukas lietišas un arī klostera suvenīri. Dažādas reliģiskas organizācijas, ieskaitot arī mūsu Kanādas luterāņu baznīcu (*ELCIC*), no tuvākas un tālākas apkārtnes labprāt savām sanāksmēm un retrītiem īrē *Mount Carmel* telpas un tā atbalsta īpašuma uzturēšanu. Arī LELBAā šī vieta ir daudziem pazīstama, jo tur tika sarīkota Sinode.

Uz retrītu bija ieradušies lielākā daļa Kanādas apgabala garīdznieki, un tie, kas varēja ierasties no ASV, ieskaitot LELBA priekšnieci Anitu Vārsbergu-Pāžu un divu apgabalu prāvestus.

Retrītu vadīja dr. Pauls Barbins no Ohaijo, latviešu izcelsmes baptistu garīdznieks, specializējies pastorālā padomdošanā. Viņam ir sirsnīga un vienkārša pieeja, kas deva iespēju mūsu interesantajai un daudzveidīgajai garīdznieku grupai pavisam intīmi atvērties sarunām un dalīties ar pieredzēm. Paulam dienu pirms retrīta beigām bija maza veselības krīze un vajadzēja agrāk atgriezties mājās, tāpēc mācītāja Ilze Kuplēna-Ewart, kurai ir milzu pieredze garīgā vadībā un padom došanā, pabeidza Paula iesākto, un tā mums bija divi brīnišķīgi garīgie vadītāji.

Katram retrīta dalībniekam bija privāta istaba ar lielu logu, man īpaši laimējās, jo istabai bija skats uz Niagāras ūdenskrituma pusi un varēju vērot, kā saule noriet pāri vareņajam ūdenskritumam. Istabas bija privātas, vēsas ar augstiem griestiem un vienkāršas, ar visu nepieciešamo garīgai un fiziskai atpūtai. Dažās klostera zonās bija jārunā klusu, lai troksnis netraucētu iemītnieku sadzīvi un pārējo viesu garīgo atpūtu. Klostera saimnieču gatavotais ēdiens bija daudzveidīgs un garšīgs, netrūka augļu un saldu kumosu kārumnieku

zobiem. Ēdienreizēs, un palaikam koridoros, pasīvi satikām arī klostera iemītniekus, laipnīgus un nopietnus brāļus no vairākām paaudzēm, kas savu dzīvi ir veltījuši Dievam.

Brīvajos brīžos pastaigājāmies pa tuvējo apkārtni kopā ar kolēģiem, priecājāmies par Kanādas nacionālo brīnumu – slaveno ūdenskritumu, kura neparastais skaistums katru dienu atvilina tūristu tūkstošus uz Niagāru. Lieki teikt, ka kanādiešiem ir tikusi skaistākā ūdenskrituma daļa, amerikāņi redz tikai no augšas. Pirmajā naktī kopā ar prāvestu Dāvi braucu sagaidīt sen pazīstamu kolēģi no Mežaparka draudzes kristīgo jauniešu grupas, kas tagad kalpo ASV. Mācītājs Jānis Ginters bija ielidojis no Milvokiem Buffalo lidostā, kas atrodas netālu upes otrā pusē, viņš pusnaktī gāja cauri Kanādas robežpunktam un kājām šķērsoja tiltu no Amerikas pāri upei dažus kilometrus no klostera. Satikām Jāni, sekojot viņa dotajam GPS signālam, naktī uz tilta viņš bija vienīgais gājējs un tiekoties bija tāda sirreāla sajūta, ka visi atrodami spiegu filmā, kur tiek apmainīti gūstekņi uz robežas. Jāpiebilst, ka Niagāra naktī mirgo visdažādākās raibās neona gaismās, jo tā ir arī kazino viesnīcu pilsēta.

Pēdējā dienā, kad retrīta nodarbības bija beigušās, uzņēmām kopbildi. Daži mācītāji brauca mājup, bet palikušie draudzīgās grupās sadalījās pa mašīnām un devās apskatīties tuvējo pilsētiņu pie ezera (*Niagara on the Lake*). Tā ir tūristu un golfa cienītāju pilsētiņa, kam ūdens tuvums piedod šarmu, kaut tur patrāpījāmies ļoti

vējainā un aukstā dienā. Ceļoju kopā ar jauniešiem un veciem draugiem prāvesta mašīnā. Jāpiebilst, ka visi LELBA mācītāji savā starpā ir ļoti draudzīgi. Otavas “vecā” mācītāja Sarma Eglīte šai braucienā bija nopirkusi ļoti skaistu ķeltu svīteri, daudzi atradām sīkas dāvanīņas mīļiem, vai piemiņas lietiņas no brauciena. Vakarā iedzērām vietējo vīnu un priecājāmies par jaunām garīgām pieredzēm, senām un atjaunotām draudzībām un dalījāmies ar idejām un pieredzēm.

Vienīgi ziema gan īsti negribēja atkāpties, ārā bija stiprs un auksts vējš, Kanādas mācītāji ir apradoši ar aukstumu, tomēr arī es dabūju vilkt cepuri un cimdus, amerikāņu kolēģi bija pamatīgi nosaluši. Sniegs mani un Silviu

pavadīja, jau izbraucot no Otavas. Daži kolēģi bija atbraukuši no klimata joslas, kur jau pavasaris pilniedzā. Mana “lepošanās”, ka, dzīvojot Vinipegā, esmu pieradusi pie aukstuma un staigāšana pa klosteri paplānas blūzēs beidzās ar ļoti nepatīkamu samēra ilgstošu apsaldēšanos, atgriežoties mājās. Problēmas jau sākas pēdējā rītā, kad prāvests man lūdza skaistajā senlaicīgajā klostera kapelā novadīt rīta svētbrīdi, bet es dabūju atteikties uz vietas, jo es piepeši saprotu, ka mana balss ir kaut kur pazudusi Niagāras skarbajos vējos.

Vakaru un rīta svētbrīžu laikā bija iespēja kopā dziedāt no LELB dziesmu grāmatām, kaut LELBP ir citādāka liturģija ar uzsvāru uz visu kristīgo kalpošanu, bija interesanti piedzīvot praksē Latvijas baznīcas jaunās liturģiskās izvēles, kas stipri tagad atšķiras no tā, ko biju pieredzējusi atmodas laiku baznīcā, tomēr visiem bija doma iepazīties ar šo interesanto grāmatu arī turpmāk, iespējams nākamo draudžu dienu ietvaros.

Laiks pagāja nemanot. Mūs ar Silviu laipni bijusi monreāliešu mācītāja Rasma Caune aizveda līdz savai dzīvesvietai, paciemojāmies, paēdam turku ēdienu, pastaigājāmies skaistā parkā pie ūdeņiem, un tad noķērām vilcienu atceļam. Otavā mūs laipni sagaidīja Silvijas vīrs Ģirts. Sniegs, ar kuru bijām izbraukušas, sen bija nokusis. Mājās mani gaidīja māsasmeita Linda un kaķu meitene, kura neatlaidīgi ņaudot prasīja, kur tu biji tik ilgi pazudusi?

Māc. Indra Skuja-Grīse

MIERA DRAUDZES 75 GADU JUBILEJAS SVĒTKI

“Tas darbs, Kungs Jēzu, viss ir Tavs, Tas darbs, ko darām mēs; Un tādēļ, ka šis darbs ir Tavs, Tas zels un pastāvēs”

Domājot par draudzi šodien un tās pirmsākumos, uzdodu sev jautājumu, vai kas ir mainījies? Kas mudināja 33 latviešus 1950. gada 9. martā pieņemt lēmumu par savas draudzes dibināšanu? Kas mudina mūs šodien draudzes darbu turpināt? Četrdesmito gadu beigās, latviešiem ieceļojot Kanādā, bija vēlēšanās atrast citus latviešus un turēties kopā, kopt latviskās tradīcijas, saņemt garīgo aprūpi tēvu valodā. Vai kas ir mainījies?

SENĀKA VĒSTURE (no Otavas latviešu ev. lut. Miera draudzes 40 gadiem veltītā izdevuma).

Otavā pirmie latvieši sākas ierasties 1948. gada martā. Kā pirmā latviešu trimdas organizācija Otavā 1948. gada rudenī tika dibināta Otavas latviešu biedrība un tā paša gada Ziemassvētkos māc. Ādolfs Gaudiņš noturēja pirmo dievkalpojumu latviešu valodā Sv. Pētera baznīcā (tolaik 50 Lyon ielā). 1949. gada vasarā Kanādā ieradās arhibīskapa Dr. Teodora Grīnberga pārstāvis prāv. Alfreds Skodelis ar mērķi kārtot jautājumus par latviešu dievkalpojumu noturēšanu, iespējām dibināt draudzi. Pēc otaviešu lūguma viņš ieradās arī Otavā un 1949. gada 17. novembrī noturēja savu pirmo dievkalpojumu Otavā, kas esot bijis plaši apmeklēts – 123 dievlūdzēji, faktiski visi Otavas latvieši. Šis dievkalpojums tikai pastiprinājis sabiedrībā aizmetušos vēlmi pēc savas draudzes. Tā, 1950. gada 2. februārī Otavas Latviešu biedrība sasauca sapulci ar nolūku dibināt draudzi. Tajā

piedalījušies 42 dalībnieki. Tika pieņemts lēmums dibināt draudzi un ka tai jāpaliek kontaktos ar arhibīskapu Dr. T. Grīnbergu (Latvijas luterāņu baznīcu) un arī jāpievienojas kanādiešu luterāņu sinodei. Tika ievēlēta pagaidu komiteja (valde) ar uzdevumu līdz nākamai sanāksmei veikt visus priekšdarbus – tajā darbojās Irma Valdmane, Dr. Jānis Bišmanis, Paulis Brunavs, Ilmārs Bērziņš, Oskars Krauze. 5. marta valdes sēdē tika sadalīti amati sekojoši – priekšnieks Oskars Krauze, sekretārs – Ilmārs Bērziņš, kasieris – Paulis Brunavs. 9. martā notika dievkalpojums un pēc tā draudzē pieteicās 33 locekļi, kas noturēja sapulci un nodibināja latviešu draudzi Otavā. Uzreiz tika izveidota arī Dāmu komiteja.

Līdz 1952. gada nogalei draudzi aprūpēja vairāki garīdznieki – prāv. A. Skrodelis, prāv. A. Mitulis, māc. Ā. Čops, māc. E. Ķerģis, māc. E. Pavasars, māc. D. Ruperts, māc. A. Briedis. Dievkalpojumi notika neregulāri. Prāv. A. Skrodelis sāka izsludināt dievkalpojumus Misūri sinodes Sv. Pāvila luterāņu baznīcā, bet draudze vilcinājās pieņemt aicinājums tur sanākt, tā vietā lūdzot prāv. Skrodeli sūtīt latviešu mācītāju, kas noturētu dievkalpojumus Sv. Pētera baznīcā. Prāv. Skrodelis kavējās lūgumu pildīt un tā draudze sāka pati aicināt mācītājus. Tas bija par iemeslu tam, ka Otavas latviešu saime sašķēlās un izveidojās divas draudzes – viena pie Kanādas sinodes, otra pie Misūri sinodes.

Draudze lūdza Kanādas sinodes palīdzību pastāvīga mācītāja piesaistīšanai. Dr. Reble ieteica aicināt Edgaru

Langi, kas tai laikā kā mācītāja palīgs kalpoja un dzīvoja Halifaksā. Tika izkārtots, ka Amerikas misijas pārvalde maksās mācītājam algu un draudze gādās dzīvokli. 1952. gada 2. decembrī māc. Lange ar ģimeni pārcēlās uz Otavu un sākās draudzes augšanas laiks.

Draudzes darbība bija rosīga. Aktīvi darbojās Dāmu komiteja. Izveidojās latviešu skola Dainas Aunas vadībā. Ar 1953. gadu māc. Lange sāka izdot "Draudzes vēstis". Tomēr situācija, kad paralēli darbojās divas mazas draudzes nebija labvēlīga, līdz māc. Lange un māc. Harijs Kušils no Monreālas, kurš aprūpēja Sv. Pāvila draudzi, aicināja draudzes apvienoties un māc. Kušils pārtrauca vadīt dievkalpojumus Otavā. Ar laiku Sv. Pāvila draudzes locekļi iestājās mūsu draudzē, bet vēsturiskā šķelšanās kādu laiku vēl bija jūtama.

1954. gadā Sv. Pētera baznīca atstāja vecās telpas un pārcēlās uz jauno dievnamu Sparks ielā. Tika paziņots, ka latvieši telpas drīkstēs izmantot, ja draudzes locekļi iestāsies Sv. Pētera draudzē. Sinodes prezidents A. Jacobi tika lūgts iesaistīties šai situācijā, līdz pēc garākām pārrunām, Sv. Pētera draudze daļēji piekāpās, atļaujot gan savās telpās mūsu draudzei noturēt tikai dievkalpojumus. Tas nozīmēja, ka citām sabiedrības sanāksnām telpas jāmeklē citviet, kas bija apgrūtinājums. Lai arī Sv. Pētera jaunās baznīcas iesvētīšanai mūsu draudze nopirka 100 krēslus, ziedoja \$500 jaunām ērģelēm (ko diemžēl draudzei neļāva lietot) un arī vēl \$4000 jaunam jumtam, telpas Sv. Pētera baznīcā bija pieejamas ļoti ierobežoti. Vēlākos gados tika saņemta atļauja lietot baznīcas zāli gada sapulcēm, sanāksmēm un sestdienu vakaros iesvētēs mācībai. Par spīti telpu šaurībai, draudzes turpināja attīstīties un auga arī Otavas latviešu sabiedrība. Caurmērā draudzē bija pie 200-250 locekļiem. Svētdienās dievkalpojumi notika plkst. 14:00, gadā caurmērā apmeklējums pie 50, vasarā ap 20-30 locekļu.

1958. gada 3. jūnijā draudze pieņēma savu Satversmi (to parakstīja Sinodē Pembрукā) un iestājās Kanādas luterāņu baznīcas sinodē (Evangelical Lutheran Synod of Canada). Tai laikā arī tika pieņemts patreizējais draudzes nosaukums – **Otavas latviešu evaņģēliski luteriskā Miera draudze** (Peace Latvian Evangelical Lutheran Church).

1964. gada ziemā draudze dāvinājumā no lauksaimnieka Žaņa Eikmaņa saņēma vienu akru lauku zemes (vēlāk vēl pusakru). Pēc īpašuma uzkopšanas, tur notika pirmie

Līgo svētki. 1965. gadā notika pirmie bērnu svētki un mastā tika uzvilkti karogi. Vēl gadu vēlāk tika izveidota draudzes brīvdabas baznīca un 1972. gadā sāka celt ēku. Vasarās "Sprīdīšos" notika dievkalpojumi, draudzes izbraukumi, Līgo svētki. Draudzes locekļi ieguldīja daudz sava darba.

Kopš Sinodes finanšu atbalsta izbeigšanās 1970. gadā draudze iztika ar saviem līdzekļiem. Draudzes locekļi papildus kārtējām maksām draudzei, atbalstījuši ar ziedojumiem daudz citu labu mērķu un aktivitāšu – Otavas latviešu skolu, Sprīdīšus, Ārmisiju, Minsteres latviešu ģimnāziju, LELBA, palīdzības darbu Latvijā, Kanādas Sinodi, Bībeles biedrību, Otavas latviešu bibliotēku, Rītdienas fondu un vēl.

Draudze turpināja skaudri izjust pašiem savas mājvietas trūkumu un doma par savas baznīcas iegūšanu nepameta visus gadus.

1982. gadā dr. Kira Obrascova ievēroja, ka katoļu baznīca pārdeva savu bijušo namu – *Canadian Martyr's Church*, 83 Main ielā. Tika rīkotas vairākas nama apskates līdz 1982. gada 1. septembrī sasauca ārkārtas pilnsapulci, kurā piedalījās 44 locekļi. Kasieris Pēteris Brauns ziņoja, ka pārdevēji prasa \$150,000 Kanādas dolārus. No klātesošajiem 30 nobalsoja par nama pirkšanu, piedāvājot \$125,000 CAD, ko īpašnieki pieņēma. Bija jāsāk ziedojumu vākšana, un atsaucība bija liela. Līdz 22. septembrim tika savākti \$85,000 – ziedoja draudzes locekļi, tautieši, kas draudzei nepiederēja, Otavas latviešu organizācijas. Gandrīz \$8000 pielika no draudzes kases. Namu iegādājās ar vairāk kā \$20 000 parādu. Pirkšanas līgumu parakstīja 1982. gada 30. septembrī.

Nams bija nolaistā stāvoklī un daudz darba bija nepieciešams ieguldīt ēkas uzlabošanā un remontos gan iekšējās, gan nama apkārtnē. Vispirms tika izbūvēts augšstāvs – no tā uz lejasstāvu tika pārnests virtuve. Tika izolēti bēniņi, no priekšelpas atdalīja garderobi. Pārvilka elektrības vadus, ierīkoja jaunas spuldzes un prožektorus, lampas, gaisa vēsinātājus, skaņu sistēmu, altāri, kanceli, sētiņu paaugstinājumam ap altāri. Tika ierīkota mācītāja istaba. Tika pārveidota nama apkārtnē – iekārtoti apstādījumi, virs galvenajām durvīm piestiprināts krusts un pielikta nama zīme. Tiek lēsts, ka brīvprātīgais darbs mērāms \$15-20,000, maksas darbs un materiāli \$30-40,000 Kanādas dolāros. Tika rīkotas daudzas talkas. Tai pašā gada oktobrī notika pirmais bazārs un lietoto mantu tirdziņš, novembrī – Valsts svētku akts. 1983.-1984. gados darbs pie nama iekārtošanas turpinājās līdz arhibīskaps Arnolds Lūsis draudzes jauno mājvietu iesvētīja 1984. gada 28. oktobrī. Savā mājvietā draudzes dzīve turpināja attīstīties, draudzes ziedu laikos, pulcinot ap 250 draudzes locekļiem.

Abi foto no baznīcas arhīva

Pēc 34 gadu kalpošanas, māc. E. Langem dodoties pensijā, ar 1986. gada 1. septembri par draudzes nākamo ganu kļuva mācītāja Sarma Eglīte. Draudzē kalpojuši arī mācītājs Māris Ludviks, prāv. emer. Māris Ķirsons, māc. Gundars Bērziņš, māc. Silvia Zalts-Sīpoliņa, māc. Ilmārs Zvirgzds, aprūpi sniedzis arī diakons Egons Jēkabsons. Kopš 2024. gada draudzes mācītāja ir Indra Skuja-Grīle. Gadu garumā draudzes mācītāji ir devuši sniegt garīgo stiprinājumu arī citām draudzēm – māc. E. Lange 28 gadus katru mēnesi brauca uz *Sault St Marie*. Kopš 1965. līdz 1975. gadam māc. Lange aprūpēja arī vācu Mārtiņa Lutera draudzi Otavā, kamēr draudze uzņēma mācītāju no Vācijas. Gadu gaitā cieša sadarbība

bija izveidojusies ar Monreālās Trīsvienības draudzi, retāki apciemojumi notikuši pie Kalgari latviešiem.

1988. gadā draudze saņēma piedāvājumu par \$800,000 pārdot tās namu. Tika izveidota "Pirkšanas-pārdošanas komiteja" ar toreizējo valdes locekli, advokātu Jāni Apsi vadībā. Pēc vairāku mēnešu darba, vairākām pilnsapulcēm, draudze izšķīrās piedāvājumu noraidīt un palikt līdzšinējā namā.

Kopš draudzes pirmsākumiem darbojas Dāmu komiteja. Pirmā Dāmu komitejas priekšiece bija Irma Valdmane. Draudzes darbs nav iedomājams bez Dāmu komitejas. Tās uzdevums vienmēr bijis gādāt par garīgo augšanu, sarūpēt līdzekļus draudzes vajadzībām, sniegt atbalstu jauniešiem turpināt latvisko izglītību un atbalstīt baznīcas darbu Latvijā. Pirmsākumos Dāmu komiteja rīkoja pēcpusdienas ar reliģisku filmu izrādēm, referātiem, arī dāmu vakarēšanas. Aktīva Dāmu komiteja bija Draudžu dienās, kas pirmo reizi notika 1975. gadā Garezerā. Ar tur iegūtām atziņām, dāmas dalījās ar draudzi Celsmes dienās, kā arī apciemojot vecākos un slimos draudzes locekļus. Ciešanu un Adventa laikā tika rīkoti garīgi koncerti. Dāmu komiteja rīkojusi (un turpina rīkot) lietoto mantu tirdziņus, Ziemassvētku tirdziņu, pankūku brokastis, Lieldienu brokastis, rūpējusies par altāra ziediem, atvēlējusi līdzekļus "Kristus dārzam", reliģisku grāmatu iegādei Tukuma un Sātu draudzēm (pirmajām māsu draudzēm Latvijā), ziedojuši Rītdienas fondam, atbalstījusi Tērvetes bērnu nometni, Garezera vasaras vidusskolu, un vēl un vēl. Ar Dāmu komitejas atbalstu iegādāti altāra trauki, dziesmu grāmatas, pašdarinātas altāra segas, atbalsts sniegts nama uzlabojumiem, virtuves pārbūvēm, nama apstādījumu uzlabošanai, un Dāmu komiteja šo darbu veic un par draudzi un tās namu rūpējusies gadu no gada. Dāmu komiteja klājusi azaida galdus nozīmīgās jubilejās, uzņemot viesus un ik svētdienas pēc dievkalpojumiem. Dāmu komiteja apsveikusi gaviļniekus, apciemojusi slimos, vientuļos un kapu svētkos nolikti ziedi tiem, kam Otavā nav piederīgo. Viss, ko redzam sev apkārt, ir ar mīlestību un gādību sarūpēts un šis darbs turpinās arī šodien.

Pirmā draudzes ērģelniece kopš 1950. gada bija Charisa Lūks. Pēc 10 gadu kalpošanas šo pienākumu pārņēma Ligita Zoldnere, darbu turpinot līdz 1989. gadam. 1989. gadā vasarā pirmo reizi notika Otavas un Monreālas draudžu kopējs dievkalpojums Tērvetē, kam sekoja draudžu pikniks.

MŪSDIENAS

Pēc 90-tajiem gadiem draudzes skaits sāk rukt. Šobrīd esam ap 60. Kāds jautās, vai skaitā ir spēks? Mūsu draudze allaž skaita ziņā ir bijusi maza, bet darbīga, spējīga, nīpra, atvērta. Ticu, ka mūsu spēks ir gribā un apziņā turpināt sanākt un uz klausīt Dievvārdu latviešu valodā, uzturēt draudzes namu un turpināt būt par latviešu sabiedrības enkuru Otavā. Mēs esam darboties un pastāvēt griboši un tajā ir spēks. Kāds jautās, cik ilgi? Kāds atbildēs – tas Dieva un pašu rokās. Durvis vienmēr ir atvērtas.

Mūsu draudze daudziem ir otrās mājas, ģimene. Draudzes darbu darot, laiks tiek veltīts nesavtīgi, stundas un līdzekļus neskaitot. Un no tā ieguvēji ir visa sabiedrība.

Draudzes nams laika gaitā ir kļuvis par sabiedrības pulcēšanās namu - te sanāk Otavas Senioru klubs, latviešu skola, Monreālas un Otavas apvienotais koris "Atbalss", Daugavas Vanagu Otavas nodaļa, Otavas latviešu biedrība, Otavas Rotaļa, Latvijas vēstniecība. Te svinam Valsts svētkus un uzņemam viesus no Latvijas. Mēs atbalstām Ukrainu, trūkumcietējus un grūtībās nonākušos.

SVĒTKU DIENA

No kreisās: prāvests emer. Ivars Gaide, Dr. mācītāja Anīta Gaide, Sarma Svilane, mācītāja Indra Skuja-Grīšle, arhibīskaps Kārlis Žols, prāvests Dāvis Kaņeps, mācītāja Silvia Zalts-Sīpoliņa, Anda Sīpoliņa, draudzes priekšniece Solvita Rakitko, ērģelniece Vija Kluchert

Ar māc. Indras kalpošanas sākumu, esam ieguvuši jaunu elpu. Iknedēļas dievkalpojumu vietā tiekamies divas reizes mēnesī. Draudzes kalendārs saglabājas bagāts un piesaistošs. Apbrīnojama ir enerģija, ar kādu darbus uzņemamies un tos pildām! Lai to izdodas vēl labu laiku uzturēt!

Un tomēr laika rats ir nepielūdzams. Svētkos atminamies aizgājušos draudzes dibinātājus, aizgājušos locekļus, atceramies kopā piedzīvoto un paveikto. Pieminām un pateicamies visiem draudzes mācītājiem un mācītājām par viņu darbu un garīgo vadību! Bez draudzes mūsu dzīves būtu pavisam citādas.

Milzīga pateicība visiem, kas turpina regulāro draudzes darbu, ko sagaida arī plašāka Otavas latviešu un kanādiešu sabiedrība. Paldies par nesavtīgām rūpēm, stundām laika, spēka un līdzekļu, kas ieguldīts! Paldies visiem, kas uzņēmušies amatus iepriekš un pašlaik strādā valdē un ārpus tās un ar savu artavu turpina stiprināt mūsu draudzi. Nereti, aiz darītāja stāv kāds, kas ļauj darītājam darīt – paldies viņiem par lielo atbalstu! Paldies visiem draudzes locekļiem, kas finansiāli turpina atbalstīt draudzes darbu un nama uzturēšanu.

3. maijs Otavā iesākās ar svinīgo dievkalpojumu ar īpašiem viesiem - mūsu vidū bija Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas pasaulē jaunais arhibīskaps Kārlis Žols. Tikai pirms nedēļas, Baltajā svētdienā, Rīgas Luterāņu baznīcā notika arhibīskapa konsekrācijas dievkalpojums. Bijām pagodināti, saviļņoti un pateicīgi par arhibīskapa dalību draudzes jubilejā. Skatot "Šai namā Dieva gaisma ausa", dievkalpojumu iesāka svinīgā procesija, kurā devās draudzes valde, draudzes mācītāja Indra Skuja-Grīse, māc. Silvia Zalts-Sīpoliņa, prāvests Dāvis Kaņeps un arhibīskaps Kārlis Žols. Draudzes valdi amatā ieveda prāvests Dāvis Kaņeps.

Svētku sprediķi teica arhibīskaps Kārlis Žols, pieminot Latvijas neatkarības atjaunošanu, valsts un draudzes idejisko pamatu, to izveidošanu, uzturēšanu. Par atdzimšanu un atjaunošanos stāsta Lieldienu vēsts. Zīmīgi, ka draudzes dibinātāji pirms 75 gadiem nosaukumā likuši vārdu "miers". Cik liels šim vārdam svars bija laikā, kad draudze veidota un kāds tas ir mūsdienās.

Sprediķim sekoja māsu - māc. Dr. Anitas Gaides un Vijas Kluchert - meistarīgs klavieru un ērģeļu duets, spēlējot "Arioso: Thanks Be To God" (G.F. Handel) un "Alleluia (from Ehultate Jubilate)" (W. A. Mozart). Draudzei veltītu lūgšanu pēc 73 psalma dzejā teica prāv. emer. Ivars Gaide. Tās turpinājumā draudze kopīgā lūgšanā vienojās māc. Silvijas Zalts-Sīpoliņas un Ģirta Sīpoliņa vadībā latviešu un angļu valodās.

Anita - klavieres

Vija - ērģeles

Māsas Anita un Vija spēlēja klavieru un ērģeļu duetu ar *Handela*, *Mozarta* un *Brahma* mūziku.

Ēriks Jerumanis vadīja kori ATBALSS ar trīs dziesmām – *Mūsu Tēvs*, *Kad saule lec* un *Gaisma aust*.

Dievkalpojumā piedalījās arī Monreālas un Otavas apvienotā kora "Atbalss" Otavas dziedātāji diriģenta Ērika Jerumaņa vadībā, sniedzot brīnišķīgu muzikālu dāvanu – "Mūsu Tēvs" (V. Baštiks), "Kad saule lec" (E. Melngailis) un "Gaisma aust" (Ē. Ešenvalds). "Teici to kungu" melodijā vēl izskanēja prāv. emer. Ivara Gaides īpašs sveiciens arhibīskapam un dievkalpojumu noslēdza klavieru un ērģeļu duetā "St. Anthony Chorale" (J. Brahms). Draudzes fotogrāfs Uģis Lāma steidza uzņemt svētku kopbildi.

Saviesīgās programmas daļu iesāka draudzes valdes priekšsēdes Solvitas Rakitko uzruna par draudzes veidošanos un darbību šodien.

Svētku tostus, pieminot draudzes dibinātājus un, domājot par tiem, kas veidojuši, veido un vēl veidos mūsu draudzi un sabiedrību, teica Anda Sīpoliņa – Anda ir viena no pirmajiem bērniem, kas draudzē kristīta. Galda lūgšanu teica draudzes mācītāja Indra Skuja-Grīse. Viesi tika aicināti baudīt bagātīgu un krāšņu svētku mielastu, ko gādājusi Dāmu komiteja.

Vēlāk, kad viesi iestiprinājušies un pirms svētku kliņģeris un torte sagriezti, sirsnīgi sveicām jauno arhibīskapu Kārli Žolu, vēlot Dieva svētību un vadību jaunā amatā. Arhibīskapam dāvinājām spēcīgu Kanādas pirmiedzīvotāju pirms tūkstošiem gadu radītu un joprojām mūsdienās nozīmīgu simbolu – *Inuksuk*. Sendienās tas bijis ceļa, medījuma virziena radītājs, brīdinājis par briesmām, apzīmējis svētvietas, celts arī kā piemiņas zīme aizgājušajiem, tas katrs ir unikāls kā tie akmeņi, no kā tas celts un ir neatkārtojams kā tā cēlājs. *Inuksuk* ir vēstnesis ceļiniekiem, apliecinājums, ka ceļinieks ceļā nav viens, ka kāds šai ceļā jau ir gājis. Vēlējām, lai tradicionālais kanādiešu *Inuksuk* arhibīskapam rāda ceļa gaismu, kurp vien ceļš ved, dodoties pie latviešu draudzēm visā pasaulē!

Draudzes priekšiece Solvita Rakitko dāvināja arhibīskapam Kārlim Žolam *Inuksuk*.

Uzrunājot svētku viesus, arhibīskaps dalījās atmiņās par savu pirmo viesošanos Otavas draudzē un dāvināja savu grāmatu "Atklāšanās". Ar lielu pateicību saņēmām apsveikumus no prāvesta Dāvja Kaņepa, Latvijas vēstnieka Kanādā Kaspars Ozoliņa, Otavas Senioru kluba, Otavas latviešu skolas, Daugavas Vanagu Otavas nodaļas, Sv. Jāņa draudzes Toronto un *Baltic Council of Canada*. Tika nolasīti arī rakstiski saņemtie sveicieni – no Otavas apgabala vadītāja māc. Martin Malina, LNAK

valdes priekšsēža dr. Fritz Traugott Kristbergs, māc. Sarmas Eglītes, diakones Laimas Urdzes, Monreālas Trīsvienības draudzes priekšsēža Jāņa Mateusa. Sveicējiem pievienojās arī māc. Gundars Bērziņš un māc. Dāgs Demandts. Paldies visiem, kas domās bija kopā ar draudzi šai svētku reizē!

Pateicamies visiem par dalību Miera draudzes 75 gadu jubilejā. Liela pateicība mācītājiem, kas mēroja garu ceļu – arhibīskapam Kārlim Žolam, prāvestam Dāvim Kaņepam, prāv. emer. Ivaram Gaidem un māc. Dr. Anitai Gaidei. Sirsnīgi pateicamies par muzikālo pavadījumu Vijai Kluchert un māc. Dr. Anitai Gaidei un Monreālas un Otavas apvienotā kora "Atbalss" Otavas dziedātājiem. Paldies Uģim Lāmam par svētku iemūžināšanu fotogrāfijās! Paldies māc. Indrai Skujai-Grīslai par svētku dievkalpojuma plānojumu, māc. Silvai Zalts-Sīpoliņai un Ģirtam Sīpoliņam, draudzes valdei, Dāmu komitejai ar palīgiem par nama sapošanu svētkiem un mielasta sarūpēšanu un Jubilejas darba grupai - Lindai Boole, Vitai Mazpolei, Katrīnei Sausiņai, māc. Indrai Skujai-Grīslai un Solvitai Rakitko - par svētku norises izkārtotānu.

Senioru kluba priekšiece Vija Hay pasniedza draudzes priekšiecei Solvitai Rakitko ziedus Visi foto: U. Lāma

Draudzes dibinātājus un draudzes locekļus šodien vieno vēlēšanās saglabāt un uzturēt latvisko mantojumu, turēties kopā latviešu sabiedrībā un uz klausīt Dieva vārdus dzimtajā, tēva un mātes, valodā. Septiņdesmit piecu gadu laikā šī vēlme nav zudusi. Un draudzes dzīve rit uz priekšu.

Solvita Rakitko

LIELDIENAS

Mūsu Lieldienu tradicionālā fotogrāfija ar cepurēm

Šogad Lieldienas iesākās ar vēsu, bet skaistu rītu un beidzās ar patīkamu pēcpusdienu. Mācītāja Indra Skuja-Grīsele noturēja dievkalpojumu ar dievgaldu latviešu un angļu valodā. Vija Kluchert pavadīja dziedāšanu pie ērgelēm. Lejas zālē sanāca vairāk viesu kā pagājušā gadā - draudzes locekļi, radi un draugi, tā ka visi desmit lielie galdi bija aizņemti.

Māc. Indra Skuja-Grīsele ar savu pasu

Pēteris Brauns ar olu sišanas konkursa uzvarētāju Kristapu Candow un Lillianu Wright (otrā vietā).

Tagad jau svētku kārtība seko kā rituāls - īsa galda lūgšana, jaunākais pie katra galda izvelk numuru, kas nosaka kārtību, kādā iet pie ēdienu galda, krāsainu olu sišana pie katra galda, vinnētāji no katra galda iet zāles priekšā un sit vienam otram olu, kamēr paliek tikai viena vesela ola un beidzot visi, kas ir atnākuši ar Lieldienu cepurēm pozē kopbildē.

Bet vai es teicu, beidzot? Nē, vēl paliek trauku mazgāšana un galdu nokrāmēšana.

Uģis Lāma

LIELĀ TALKA OTAVĀ

Latvijas vēstnieks Kanādā Kaspars Ozoliņš bija atnesis jubilejas kūku, lai varētu svinēt vēstniecības 30. gadu jubileju kopā ar talciniekiem

Sestdienas rītā, kad pamodos, nedomāju, ka varēšu palīdzēt baznīcas Lielajā talkā, jo sāpēja gūža. Ir dzirdēts, ka vairāki cilvēki var pareģot, kad būs negaiss, kad sāk sāpēt vecie ievainojumi. Bet pēc kafijas, mašīna ripoja gludi caur smidzinošo lietutiņu uz baznīcu. Tomēr 26. aprīlī mums sanāca 26 talcinieki, ieskaitot mazo Viviānu.

Vija Kluchert mazgā logu no ārpuses

Foto: Māra Zariņa

Pēc darbiem mēs varējām ievilkāt elpu un atspirdzināties ar garšīgu puravu un kartupeļu zupu ar desiņām, kuru gatavojis Markuss Zichmanis.

Mūsu tradicionālā Lielās talkas fotogrāfija pie baznīcas durvīm

Sekoja vēstnieka īsa uzruna par vēstniecības labo sadarbību ar Otavas latviešiem un vēstniecības 30. gadu jubileju tieši šīn dienā. Mēs nobeidzām ar jubilejas kūku un kafiju.

Uģis Lāma

Vai Pēteris Brauns nav E. Maska pazudušais brālis?

Bērni ļoti grib palīdzēt ar darbiem, kad ir maziņi, bet tā parasti nav, kad paaugus lielāki. Viviāna palīdz nomazgāt sildītāju.

Pēteris Brauns apgriež krūmiņus pie mācītājas mājas

Rūta Auziņa apkopj dobes

Vija Kluchert spodrīna sudraba lietas

LIETOTO MANTU TIRDZIŅŠ

Pavasara tirdziņš šogad notika 10. un 17. maijā. Sagatavošanas darbi jau sākās 4. maijā, kad skolas vecāki izlika galdus pēc skolas izlaiduma akta. Pirmdien ierīkoja lejas zāli tirdziņa vajadzībām. Otrdien un trešdien izpakoja un sakārtoja sanestās un sataupītās mantas un ceturtdien cenojām. Tirdziņa pamatkomanda (Indra Skuja-Grīsele, Silvia Zalts-Sīpoliņa, Daina Brauna, Sarma Svilane, Ingrīda Mazute un Vita Mazpole) strādāja katru dienu, bet vēl pienāca talcinieki, kad tie varēja ierasties: Anda Sīpoliņa, Solvita Rakitko, Maruta Pierce, Ilse Zandstra, Sandra Candow, Ruta Barr, Inta Andersone, Steve Kirkland, Ilze Baumgarte, Rita Skuja, Jānis Mazpols, Hugh Moeser, Linda Studente un Mārtiņš no Brazīlijas (Māras Pones radinieks). Roberts Galdiņš, kā ik gadu, izziņoja informāciju par tirdziņu uz *Kijiji*.

Ieņēmām \$2732,80 pa labu draudzei. Mēs vēl arvien nocenotam sanestās mantas ļoti mēreni. Vēl bija pagājušā gada cenas un nebija "tarifi" pieskaitīti. Galvenie pircēji ir ļaudis, kas dzīvo baznīcas apvidū. Dažus labi pazīstam, jo nākuši gadiem. Tad arī talcinieki iepērkas, kad ierauga kādu vajadzīgu mantu bez kā nevar iztikt. Kā parasti, taupām daļu mantu nākamam tirdziņam, bet vairumu nododam tālāk citām organizācijām, kas izlieto līdzekļus labdarības nolūkiem.

Nākamais tirdziņš būs 13 un 20. septembrī. Pa vasaras karstuma viļņiem vai lietainām dienām sāciet pārkrāmēt skapjus un atlieciet tirdziņam mantas, ko patiešām vairs nelietojat, bet citam varētu noderēt.

Paldies visiem talciniekiem, paldies mantu devējiem un paldies pircējiem.

Vita Mazpole

PAVASARAS PASĀKUMI

Sestdien, 12. aprīlī LNAK Padomes sesija

Visi apmeklētāji baznīcas zālē

Juris Ulmanis Otavā

Juris Ulmanis stāstīja ar lielu entuziasmu par Everesta kalnu un Dienvidpolu

Ilze Kuplēna-Ewart pasniedza Pēterim Braunam LNAK Atzinības rakstu

Ukraiņi un latvieši baznīcas zālē 10. maijā

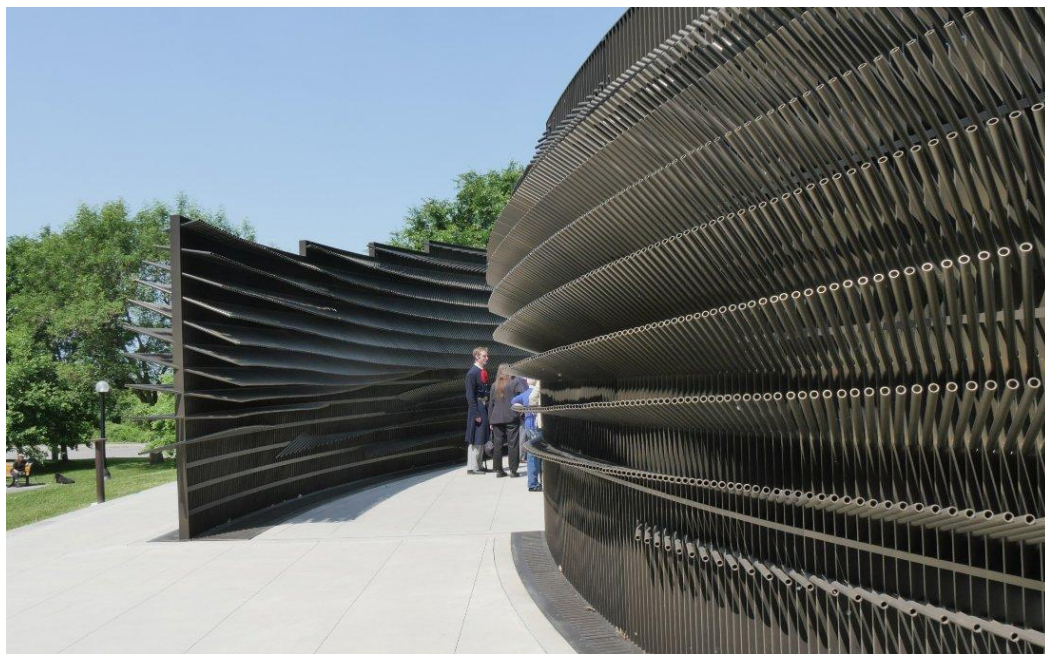

Ilze Kuplēna-Ewart skatās, kā Jānis Lielāmers pasniedz ziedus viesu runātājai Anastasiya Ringis, *"The Trump Factor and Ukraine"*

Juris Ulmanis ar Latvijas karogu Dienvidpolā
Foto no J.Ulmaņa kartiņas

14. jūnijā pie *Memorial to the Victims of Communism* Otavā

Māc. Indra Skuja-Grīse teica lūgšanu

Baltijas valstu vēstniecības aicināja tautiešus pulcēties plkst. 10:00 sestdienas rītā pie Komunisma upuru piemiņas memoriāla.

Vēstnieki un runātāji pirmā rindā. Kā parasti, latvieši bija labā skaitā

visi foto: U. Lāma

SENIORU KLUBS

Aprīlis

3. aprīlī Otavas Latviešu Senioru klubs (OLSK) nosvinēja savus 40 gadu pastāvēšanas svētkus. Saietu iesāka ar māc. Silvijas Zalts-Sīpoliņas teikto lūgšanu, pēc kuras kluba priekšniece Vija Hay apsveica visus 31 sanākušos kluba biedrus un viesus. Viesos bija Latvijas vēstnieks Kanādā Kaspars Ozoliņš ar kundzi Inu, Otavas ev.-lut. Miera draudzes valdes priekšniece Solvita Rakitko un Andris Ķesteris, kurš pārstāvēja vairākas organizācijas.

2025. gada Senioru kluba valde ar ārpus valdes palīgiem, no kreisās: Māra Pone, Sarma Svilane, Jānis Mazpolis, Vija Hay (priekšniece), Helgi-Lii Tenne-Šēna, Uģis Lāma, Krystyna Ribakova un Vija Kluchert

Vija Hay nolasīja kluba 40 gadu pārskatu. 1985. gada 11. aprīlī sanāca kopā 14 Otavas latvieši ar domu dibināt Otavas Latviešu Senioru kopu vecāka gājuma latviešiem. Tas notika tikai dažus gadus pēc tam, kad Miera draudze bija iegādājusies savu baznīcu, kas kalpotu ne tikai kā dievnams, bet arī kā Otavas latviešu sabiedrības centrs. Galvenais ierosinātais bija Aleksandrs Sprūdžs un pamatdoma bija izdevība tikties draudzīgā pulkā savstarpējam atbalstam ikdienā un pārrunām par tematiem un pieredzi par to, kur sevišķa interese. Statūtus izstrādāja Ādolfs Ozols.

Sākuma gados bija cerība dibināt dažādas interešu grupas kā literārā grupa, virtuves māksla, rokdarbi, vingrošana. Diemžēl, tām nebija lemts ilgs mūžs. 1985. gada decembrī radās doma sakopot rakstus par Otavas latviešu vēsturi un izdot grāmatu "Latvieši Otavā un apkārtnē". Lai gan materiāli šim projektam tika savākti, tomēr projekts netika pabeigts. Vēsture tiek saglabāta fotogrāfijās. Klubs ir spējis turpināt piesaistīt jaunus biedrus, to starpā Kluba dibinātāju un agro biedru

pēcnācēji, un tikties katra mēneša sākumā Miera draudzes telpās, izņemot vasaras mēnešos. Saieti sākas ar lūgšanu, tā mēneša jubilāru apsveikšanu, garšīgām pusdienām, ko uz maiņām gatavo paši kluba biedri, un interesantu programmu, kas reizēm ir par kultūru, politiku, veselību vai citiem jautājumiem.

Pa šiem 40 gadiem Kluba valdē ir darbojušies mums pazīstamie otavieši, daudzi no kuriem staigā pa aizsaules ceļiem – Aleksandrs Sprūdžs, Nikolajs Zoldners, Erna Luidmane, Vilma Līne, Leopolds Koppels, Ādolfs Ozols, Mirdza Pārups, Kazimirs Znotiņš, Ēriks Cimmermanis, Ligita Miezīte. Senioru klubs ir viena no visaktīvākajām organizācijām Otavā un tā biedri piedalās, kur vien laiks un veselība atļauj. Kaut biedru skaits turas ap 40, tomēr nākotne ir nenoteikta. Tāpēc atstāsim laika kapsuli, ko pēc 20, 40 gadiem kādi latvieši varēs apskatīt un redzēt, ka ir bijusi latviešu kopa, kas tikās un darbojās. Mūsu uzdevums ir turpināt uzturēt šo klubu, cik vien ilgi iespējams, uzturot latviskumu, paražas, valodu. Baltu valoda (latviešu un lietuviešu) ir vienīgā pasaulē. Mēs esam pateicīgi mūsu "senčiem" un visiem biedriem, kas ir cītīgi darbojušies visus šos gadus un vēl tagad.

Pēc pārskata nolasīšanas klātesošos apsveica viesi - Latvijas vēstnieks Kanādā Kaspars Ozoliņš ar kundzi Inu, Solvita Rakitko un Andris Ķesteris. Tostu pieteica Genādijs Ribakovs un visi pacēla glāzi šampanieša, nodziedādami "Daudz baltu dieniņu".

Draudzes valdes priekšniece Solvita Rakitko sveic Otavas Senioru klubu priekšnieci Viju Hay ar ziediem

Priekšniece turpināja ar aprīļa mēneša jubilāru apsveikšanu: Mārtiņš Sausiņš, Vita Mazpole, Helgi-Lii Tenne-Šēna; vārda dienas Vija, Anita.

Veltījums: *Kas dienas bijušās var pārskaitīt,
Ar vien nāk jaunas aizgājušo vietā,
Un gadi tad starp tām kā dzintars spīd,
Un jaunas zvaigznes sijā laika saiets.*

Šefpavārs Kaspars Reinis ar palīgu Dāvi Romeo Liepiņu

Sekoja ļoti garšīgs azāids, ko bija sagatavojis šefpavārs Kaspars Reinis ar palīgu Dāvi Liepiņu. Baudījām cūkas vēderiņu, kartupeļu biezeni, ceptus dārzeņus, skābus kāpostus, sēņu mērci, Kaspara pašcepto saldskābmaizi. Saldajā ēdām pašgatavotu ābolmaizi un medus kūku un Vitas Mazpoles cepto klinģeri. Nākamo saietu saimniekiem un saimniecēm būs grūti pārspēt šo piedāvājumu. Ļoti gaumīgas galda dekorācijas un ziedus bija sakārtojusi Vija Kluchert. Ugis Lāma bija izkārtojis OLSK foto izrādi, kas atļāva mums pakavēties atmiņās. Visiem liela pateicība!

Atzīmējami datumi:

6. aprīlis 1896. gadā – pirmās modernās olimpiskās spēles Atēnās;

13. aprīlis – Pūpolsvētdiena / Palmu svētdiena – nedēļu pirms Lieldienām, ievada Kristus ciešanu laika pēdējo nedēļu;

14. aprīlis – 1912. gadā šai datumā nogrima lielākais pasažieru kuģis *RMS Titanic*;

18. aprīlis – Lielā Piektdiena;

20. aprīlis – Pirmās Lieldienas;

21. aprīlis – Otrās Lieldienas;

22. aprīlis – Zemes dienas temats šogad “Our Power, Our Energy”.

Vija Kluchert vadīja ansambli, kas uzstājās ar dažām iemīļotām latviešu dziesmām – Krystyna Ribakova, Ruta Siliņa, Sarma Svilane un Rita Strautiņa.

Svētku pēcpusdienas programmā bija OLSK vēsture fotogrāfijās un īss koncerts Vijas Kluchert vadībā, kur uzstājās Senioru ansamblis “Lakstīgalas” un Kaspars Reinis ar akordeona pavadījumu kopdziesmām, kā arī ar solo dziesmām. Visi devās mājās priecīgi un gandarīti.

Kaspars Reinis spēlēja ne tikai akordeonu, bet arī uzdziedāja pāru dziesmas solo.

Maijs

1. maijā Otavas Senioru klubs sanāca uz kārtējo saietu, ko iesāka ar māc. Indras teikto lūgšanu. Priekšniece Vija Hay apsveica visus klātesošos un atgādināja, ka maija mēnesī ir vairākas svinamas dienas. Vispirms ir 4. maijs, kas ir nozīmīgs datums Latvijas valsts vēsturē. 190. gada 4. maijā Latvijas PSR Augstākā padome pieņēma

deklarāciju "Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu". Šo otro dzimšanas dienu, sākot ar 2016. gadu, Latvija svin kā Baltā galdauta dienu. Šodien radam svētku noskaņu, pulcējamies pie viena galda. Balts galdauts kā pašapziņas un lepnuma simbols. Noskatījāties video par Neatkarības atjaunošanas pieņemšanu 1990. gada 4.maijā Rīgā. Vēl, 11. maijā atzīmējam Mātes dienu par godu visām māmiņām.

Jubilāri: Andris Ķesteris, Anda Sīpoliņa, Māra Pone un Rolfs Kluchert.

Maija mēneša jubilāri Māra Pone, Rolf Kluchert, Andris Ķesteris, Aivars Staško, Anda Sīpoliņa un vārda dienās Ģirts un Maksis, tika apsveikti ar "Daudz baltu dieniņu nodziedāšanu", viņa glāzes saskandināšanu un vārdiem:

*Tici nākotnei un dzīvei,
Tici tam, ko stāsta sirds.
Tici zvaigznei debess tālē,
Kas virs tavas galvas mirdz.*

Pirms gardās maltītes nodziedājām "Es zinu, ka kādreiz man dārziņš būs".

Saimniece Krystyna Ribakova ar palīdzi Sarmu Svilanu pasniedz ēdienu Marutai Pierce un Mārai Ponei

Saieta saimniece bija Krystyna Ribakova ar palīdzēm Rutu Siliņu un Sarmu Svilani. Galvenie galdu klājēji bija Genādijs Ribakovs un Hugh Moeser. Kā vienmēr, Vijas Kluchert galda ziedu sakārtojumi bija brīnišķīgi. Baudījām vistas sautējumu marokiešu stilā ar dažādām piedevām. Kafiju, tēju un vairākas garšīgās tortes ēdām pēc programmas.

Atzīmējamās dienas:

- 3. maijs – Baltā galdauta diena;
- 8. maijs – Nacisma sagrāves un Otrā pasaules kara upuru piemiņas diena;
- 9. maijs – Eiropas diena, iedibināta 1986. gada 9. maijā Roberta Šūmana 100 dzimšanas dienā, lai godinātu viņa ieguldījumu Eiropas apvienošanā;
- 11. maijs – Mātes diena;
- 12. maijs – *International Nurses Day* svin, lai pagodinātu un atzītu vitāli svarīgo medmāsu darbu;
- 15. maijs – Starptautiskā ģimenes diena, sākot ar 2007. gadu – pēc ANO lēmuma kopš 1994. gada;
- 19. maijs – *Victoria Day*, pagodinot karalieni Viktoriju.

Programmā Jānis Lielāmers, LNAK sabiedrisko attiecību koordinators, stāstīja par LNAK darbību un maiņām tās struktūrā. Uz ekrāna viņš rādīja LNAK mājaslapu un paskaidroja, kā var pa to orientēties. Ir vairākas nodaļas – valde, padome, kalendārs, resursi, u.c., ko der apskatīt. Jānis aicināja visus kļūt par LNAK biedriem un palīdzēt veicināt tās darbību gan latviešu sabiedrībā, gan ar Kanādas iestādēm. Līdz ar struktūras maiņām, nākamgad visas organizācijas varēs piedalīties padomes sesijā, to skaitā Otavas Senioru klubs. Paldies Jānim par tik informatīvu programmu.

Vija Hay dāvināja Jānim Lielāmeram vīnu pudeli

Saieta beigās noskatījāties video "Pūt, vējiņi – Dziesmu svētki pie jūras."

Jūnijs

Ar vārdes mēli varēja uzsmērēt stipras sinepes uz desām

Siltā, vasarīgā dienā Otavas Senioru klubs sanāca uz pēdējo šīs sezonas saietu. Jūnija mēnesī latviešiem ir divas galvenās atzīmējamās dienas, kuras ir pretstats viena otrai – sēru diena 1941. gada 14. jūnijs un priecīgie svētki Jāņi. Saietu iesāka ar klusuma brīdi par piemiņu 1941. gada 14. jūnija aizvestajiem. Pēc tam sekoja māc. Indras Skujas-Grīslas teiktā lūgšana un īsfilma par 14. jūnija izvešanām.

Klātesošie apsveica jubilārus, kuriem jūnijā ir dzimšanas diena: Aivaru Poni, Krystynu Ribakovu, Marutu Pierce, Ģirtu Sīpoliņu, Ritu Strautiņu, Silviu Zalts-Sīpoliņu. Vārda dienas svin Ligitas un Jāņi.

Veltījums:

*Daudz siltu staru dzīves saulei
Un gaišu dienu nākotnei,
Daudz īstas laimes stundā tumšā,
Daudz patiesības dzīvojot.*

Azaidu Jāņu ēdienu gaumē sagatavoja pārsvarā vīriešu komanda Rolfa Kluchert vadībā ar palīgiem Jāni Mazpoli, Jāni Krūmiņu, Ģirtu Sīpoliņu, Hugh Moeser un Silviu Zalts-Sīpoliņu. Baudījām ceptas desas, skābus kāpostus, kartupeļu salātus, auksto gazpačo zupu, rupjmaizi. Sekoja tortes, kafija un tēja.

Vīriešu ēdienu gatavotāju komanda: Ģirts Sīpoliņš, Jānis Mazpolis, Hugh Moeser un Rolfs Kluchert

Pēc mielasta dziedājām Līgo dziesmas Ritā Strautiņai vadībā. Sirsnīgs paldies arī Uģim Lāmam par tehniskiem izkārtojumiem un Vijai Kluchert par vienmēr skaistajiem ziedu sakārtojumiem.

Rita Strautiņa, māc. Indra Skuja-Grīle, Silvia Zalts-Sīpoliņa un Ilse Zandstra pie kūciņām

Visi foto: U.Lāma

Kluba priekšniece Vija Hay tad nolasīja ziņojumus un visas jūnijā atzīmējamās dienas:

6. jūnijs – *D-Day*. Izcelšanās Normandijā. Sabiedroto Normandijas operācijas desants Otrajā pasaules karā 1944. gadā;

8. jūnijs – Vasarsvētki jeb Svētā Gara nosūtīšanas svētki. Trešie lielākie svētki kristīgā baznīcā;

14. jūnijs – Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena;

15. jūnijs – Tēvu diena;

17. jūnijs – Latvijas Republikas okupācijas diena 1940. gadā;

21. jūnijs – pirmā vasaras diena;

22. jūnijs – Varoņu piemiņas diena jeb Cēsu kaujas atceres diena 1919. gadā;

23. jūnijs – Līgo diena jeb Zāļu diena. 1759. gadā bagātais latviešu mastu brāķētājs Jānis Šteinhauers nopirka daļu Zasmuižas, kur aizsākās Zāļu vakaru svinēšanas tradīcija.

24. jūnijs – Jāņu diena, Jāņi. Latviešu tautas lielākie un tradīcijām bagātākie svētki.

Atsaucoties uz Vijas un Rolfa Kluchert agrāk sniegto programmu par veselīgas dzīves paražām, priekšniece pieteica "Kluchert momentu":

Lidojumā, kad sasniedz augstumu, cilvēks pazaudē spēju sagaršot sāli. Sausais gaiss un spiediena maiņa samazina garšas kārpiņu jutību spējas. Mūsu sāls un salduma uztvere ievērojami samazinās – ap 30%.

Vingrojumi: vingrinājumi pleciem (*Shoulder rolls*), muguras stiepšanās vingrinājumi (*Upper back extension*), krūšu muskuļu izstiepšana (*Chest opener*).

Seniori gatavi karstai vasarai

Pirms tradicionālās "Daugav' abas malas" nodziedāšanas noskatījāties vēl divus video: "Suitu sievas" no Līgo koncerta Jēkabpilī, un "Tautumeitas" sniegumu Eirovīzijā.

Sarma Svilane

Jāņi baznīcā

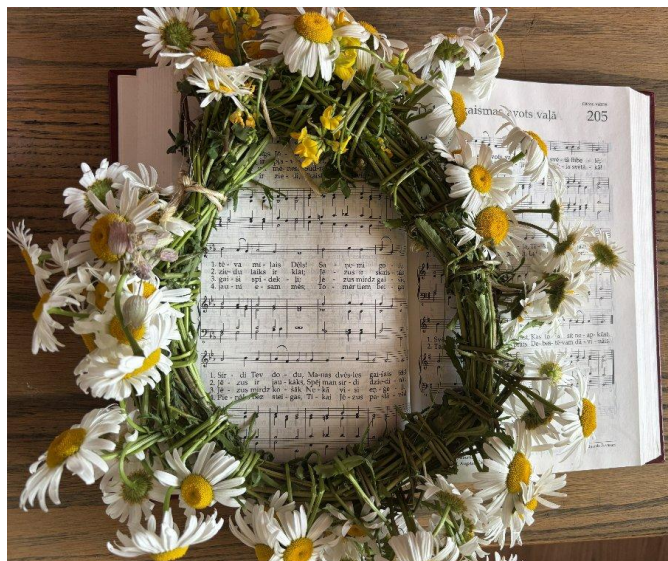

Foto: S. Rakitko

Līgotāji sestdienas vakarā

Vita un Jānis Mazpoļi

Abi foto: Silvija Zalts-Sīpoliņa

OTAVAS SKOLIŅĀ IZLAIDUMS!

Otavas skolas vadītāja Evisa Āboliņa, absolventi Matias Lopez un Emīlija Mulvihill, un Daugavas Vanagu Otavā vadītāja Aija Auziņa

Šogad, 4.maijā Otavas skoliņa svinēja gan izlaidumu, gan Baltā galdauta svētkus. Skolai šogad bija arī divi

absolventi - Emīlija Mulvihill un Matias Lopez. Skolā viesojās arī ciemiņi no Latvijas vēstniecības un Daugavas Vanagiem, kuri kopīgi ar Olgu Narnicku, Solvitu Ratkiko un Aiju Auziņu bija sagādājuši absolventiem dāvanas. Paldies arī visiem skolotājiem - Laurai Perron, Markusam Zichmanim, Kasparam Reinim, Robertam Galdiņam, Marisai Auger, Santai Siliņai, Mārai Zariņai un Ingrīdai Mazutei par ieguldīto darbu šajā mācību gadā.

Skoliņa šogad atkal saņēma finansējumu no Latvijas diasporas skolām, par ko esam ļoti priecīgi un pateicīgi. Skola saņēma arī neparastu dāvanu no PEPI RER firmas, kas ražo bērnu attīstošās rotaļlietas - *IGLU Soft Play* klučus. Paldies Jānim Kārklītim par sagādāto dāvanu! Ļoti ceram, ka jaunajā mācību gadā mums pievienosies jauni skolēni.

Uz tikšanos septembrī!

Evisa Āboliņa
Otavas skolas vadītāja

Otavas skolēni ar skolotājiem latviešu skolas izlaidumā

Māra Zariņa vadīja koklēšanas stundas

Visi foto: Evisa Āboliņa un Māra Zariņa

OTAVAS MIERA DRAUDZES KAPUSVĒTKI

svētdien, 10. augustā, pulksten 11:00, *BEECHWOOD* kapsētā

Otavas Miera draudzes
brīvdabas svētbrīdis un pikniks
 svētdien, 17. augustā, pulksten 11:00

Vitas un Jāņa Mazpoļu mājas dārzā
 5461 Old Mill Way, Manotick

piesakieties pie Vitas, tel. 613-692-6056, mazpolis@gmail.com

Dāmu komiteja gādās par
 hamburgeriem un desām
 ar piedevām.

Nāciet ar "groziņiem"
 pārējam cienasta
 galdam.

Nemiet līdzi salokāmo
 krēslu.

TĒRVETES KALENDĀRS
2025. gada vasarai

- 5. jūlijs Nometnes talka
- 6. - 19. jūlijs Tērvetes bērnu nometne
- 7. - 12. jūlijs Tītariņu nometne
- 1. - 4. augusts Tērvetes kultūras nometne
- 16. augusts *Avoca* kapu svētki un pikniks
- 30. augusts Cūku bēres
- 30. augusts – 1. septembris Volejbola nogale
- 12. oktobris Pļaujas svētku mielasts
- 18. oktobris Rudens talka

Tuvāka informācija www.tervete.org

Otavas Miera draudzes Rudens lietoto mantu tirdziņš

sestdien, 13. un 20. septembrī

9:00 līdz 13:00

mantas var nodot, nākot uz dievkalpojumiem, un
8., 9. un 10. septembrī no 10:00-13:00

Ar pateicību pieņemam tīras un nebojātas
mantas. Elektriskās ierīces pieņemam, ja
tās vēl darbojas. Nepieņemam datorus un
to piederumus.

Rīko Dāmu komiteja

KALENDĀRS 2025. GADA JŪLIJAM-SEPTEMBRIM

Miera Draudzes Vēstīm klāt pievienotajā dievkalpojumu, sarīkojumu un notikumu kalendārā uzrādām arī citu Otavas latviešu organizāciju aktivitātes, ja tās savlaicīgi pieteiktas. *Bilingual services or events are in italics.* Kalendārā ietilpināmās aktivitātes piesakāmas Solvitai Rakitko, solvita.rakitko@gmail.com

JŪLIJS

6	svētdiena	11:00	Dievkalpojums. Ceturtā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
15	otrdiena	10:00	Spodrības talka
15	otrdiena	19:00	Valdes sēde
20	svētdiena	11:00	Dievkalpojums. Sestā svētdiena pēc Vasarsvētkiem

AUGUSTS

10	svētdiena	11:00	Kapu svētki (skat. sludinājumu)
17	svētdiena	11:00	Brīvdabas svētbriķis un piknīks (skat. sludinājumu) <i>/ Outdoor service and picnic</i>
19	otrdiena	10:00	Spodrības talka

SEPTEMBRIS

4	ceturtdiena	12:00	Senioru saiets
7	svētdiena	11:00	Dievkalpojums. Trīspadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
8	pirmdiena	10:00-13:00	Mantu nodošana Lietoto mantu tirdziņam
9	otrdiena	10:00-13:00	Mantu nodošana Lietoto mantu tirdziņam
10	trešdiena	10:00-13:00	Mantu nodošana Lietoto mantu tirdziņam
13. un 20.	sestdiena	9:00-13:00	Lietoto mantu tirdziņš (skat. sludinājumu) / <i>Rummage Sale</i>
21	svētdiena	11:00	Dievkalpojums. Piecpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
23	otrdiena	10:00	Spodrības talka

Otavas Latviešu skola ar septembri sanāk svētdienās no 14:00 līdz 17:30

MIERA DRAUDZES VĒSTIS izdod Otavas latviešu ev.lut. Miera draudze.

Gada abonements: draudzes locekļiem \$15.00, citiem Kanādā \$20.00, ārzemēs \$25.00

Baznīca un draudzes nams: 83 Main St. (at Lees), Ottawa, ON K1S 1B5 tel. 613-230-4085

Draudzes mācītāja: Indra Skuja-Grīslis, tel. 1-204-452-3844, indraskgrislis@gmail.com

Draudzes valdes priekšniece: Solvita Rakitko, tel. 613-295-0075, solvita.rakitko@gmail.com

Draudzes kasiere: Daina Brauna, tel. 613-521-0726, dainabrauns@aol.com

Pērminderu koordinators: Ģirts Sīpoliņš, girtssipolins@gmail.com

MDV Redakcija

Redaktore un korektore: Solvita Rakitko solvita.rakitko@gmail.com

Maketēšana: Uģis Lāma lamau@bell.net

Nākamās Miera draudzes vēstis iznāks

2025. gada oktobra sākumā

Rakstus un sludinājumus iesniegt līdz

2025. gada 20. septembrim